

Dosarul nr. 2ra-1300/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. V. Sandu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sochircă Ala împotriva lui Țurcan Igor, Melnicenco Alexandru, Melnicenco Olga, Sîrbu Angela, Maleca Galina și Maleca Tudor cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare și cererea reconvențională înaintată de Maleca Galina împotriva Alei Sochircă cu privire la constatarea nulității antecontractului,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Sochircă Ala și a fost menținută hotărârea din 27 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

constată:

La data de 24 februarie 2017, Sochircă Ala a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Țurcan Igor, Melnicenco Alexandru, Melnicenco Olga, Sîrbu Angela, Maleca Galina și Maleca Tudor cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că se află în relații de căsătorie cu Țurcan Igor, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. 11 din 24 iulie 1988.

A indicat că la 07 iulie 2000, în temeiul contractului de schimb a locuinței, autentificat de notarul Ghenadie Glușenco, împreună cu soțul Igor Țurcan au devenit proprietari devălmași ai imobilului cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX. După procurarea imobilului, în comun cu soțul au adus îmbunătățiri esențiale acestuia. Plus la aceasta, având în vedere amplasarea reușită a bunului, în scopul obținerii unor venituri din darea în locațiune în calitate de oficiu, în comun cu soțul au inițiat procedura de schimbare a destinației acestuia din locativă în nelocativă, fapt confirmat prin autorizația de schimbare a destinației nr. 175id/1 1 din 12 august 2011.

A susținut că, acțiunile comune ale soților au crescut esențial costul imobilului și respectiv, valoarea de piață a acestuia. În pofida acestui fapt, la 04 iunie 2012 Țurcan Igor, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr. 2898, a înstrăinat imobilul următorilor cumpărători conform cotelor procentuale: Melnicenco Alexandr - 20%, Sîrbu Angela - 40%, Maleca Galina - 40 %.

A menționat că, potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare, prețul apartamentului a fost stabilit de părți în mărime de 50 000 de lei. Totodată, la pct. 6 din contract este făcută referință la certificatul privind valoarea bunului în scopul impozitării cu nr. 0100/12/58863 din 15 mai 2012 eliberat de OCT Chișinău, unde este stabilit prețul de 1 204 205 lei. Cât privește prețul de piață, acesta în general este net-superior în raport cu valoarea contractului indicată de părțile contractante.

Reclamanta a afirmat că prețul indicat în contractul de vânzare-cumpărare este vădit micșorat în raport cu cel real, iar clauza respectivă a contractului este una simulată în sensul prevederilor art. 221 alin. (2) din Codul Civil și care implică constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2898 din 04 iunie 2012.

A declarat că în pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare se indică expres că bunul imobil indicat este vândut cumpărătorilor cu 50 000 de lei, achitați de cumpărători vânzătorului procentual conform cotelor deținute în încăperea cumpărată, pe deplin până la semnarea prezentului contract. Prețul respectiv evident este mult prea mic în raport cu prețurile de piață existente, precum și în raport cu valoarea bunului stabilită de organul cadastral, care de obicei este mai mică decât prețul de piață.

Mai mult ca atât, conform pct. 8 din contract, notarul a explicat semnatarilor conținutul art. 50 alin. (4) din Legea cu privire la notariat, potrivit căruia răspunderea pentru tănuirea faptului aflării bunului înstrăinat (gajat) sub interdicție (sechestru, arest, gaj), comunicarea prețului nereal al bunului, altor date eronate sau prezentarea de documente false (nevalabile) în procesul încheierii actului juridic o poartă partea vinovată.

Sochircă Ala consideră că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 2898 din 04 iunie 2012 este un act juridic simulat, or, în realitate, între părțile contractante a existat o altă înțelege (un act juridic secret), care presupunea anume prețul real avut în vedere de părți.

A indicat că existența unui act juridic secret, prin care părțile au prevăzut un alt preț real al vânzării, se confirmă prin antecontractul nr. 5/11 din 10 august 2011 încheiat între vânzătorul Țurcan Igor și cumpărătorul Melnicenco Alexandr, prin care părțile s-au obligat să perfecteze contractul de vânzare-cumpărare a casei situate în XXXXX până la finele anului 2012. Conform pct. 3.2. din antecontract, cumpărătorul s-a obligat să achite vânzătorului suma integrală a tranzacției în mărime de 135 000 de euro. Mai mult ca atât, prin același pct. 3.2. din contract, părțile au prevăzut că, costul casei nu va suferi modificări în viitor și constituie suma exactă a imobilului, care va figura și în contractul propriu-zis de vânzare-cumpărare care va fi încheiat în viitor.

Reclamanta a notat că, prin înscrisul dat se confirmă cu certitudine că prețul de 50 000 de lei indicat în contractul de vânzare-cumpărare din 04 iunie 2012 nu este unul real, respectiv acest contract este fondat pe o cauză falsă în sensul avut în vedere la art. 207 alin. (1) din Codul civil.

A solicitat constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr. 2898 din 04 iunie 2012, autentificat de notarul public Glușcenco Ghenadie, încheiat între vânzătorul Țurcan Igor și cumpărătorii Melnicenco Alexandr, Sîrbu Angela și Maleca Galina privind înstrăinarea bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX, modul de folosință nelocativă, cu suprafața totală de 123,9 m², situat în XXXXX și încasarea în mod solidar din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată.

La data de 27 martie 2019, Maleca Galina a înaintat acțiune reconvențională împotriva Alei Sochircă cu privire la constatarea nulității antecontractului.

În motivarea acțiunii, Maleca Galina a indicat că la 10 august 2011 Țurcan Igor, în calitate de vânzător și Melnicenco Alexandru, în calitate de cumpărător, au încheiat în formă scrisă simplă, antecontractul nr. 5/11 de vânzare-cumpărare a bunului imobil amplasat pe str. XXXXX, care aparținea cu drept de proprietate lui Țurcan Igor, în temeiul contractului de schimb nr. 3169 din 07.07.2000.

Potrivit pct. 2.5. din antecontract, părțile au convenit de comun acord că achitățile efectuate în avans de către cumpărător, vor fi considerate ca fiind avans după încheierea ulterioară a contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil. Iar, conform pct. 3.2., părțile antecontractului au convenit de comun acord că prețul bunului imobil va fi de 135 000 de euro și va fi inclus în prețul contractului de vânzare-cumpărare care va fi încheiat pe viitor.

A invocat că în perioada 10 august 2011 – 31 mai 2012 Melnicenco Alexandru, în calitate de cumpărător solitar (unic), a efectuat achitări în sumă de 130 695 de euro, fapt confirmat prin graficul plăților în avans, anexă la antecontractul nr. 5/11 din 10 august 2011. Ultima achitare în valoare de 79 000 de euro a fost efectuată la 31 mai 2012.

A precizat că în conformitate cu pct. 5 din antecontract, în caz de încetare a obligației de bază până la executarea acesteia sau în cazul imposibilității de executare, în lumina survenirii circumstanțelor pentru care părțile nu poartă răspundere, avansul va fi restituit cumpărătorului, în termen de 3 zile de la primirea unei notificări de către o parte în formă scrisă, de la cealaltă parte, unde va fi notificată survenirea circumstanțelor sau data semnării de către părți a acordului de încetare a obligației principale.

Maleca Galina a menționat că, deoarece rămâneau doar câteva rate ne semnificative de achitat, la 01 iunie 2012 Melnicenco Alexandru s-a adresat unui jurist pentru a se interesa de etapele care urmează și de legalitatea tranzacției în cauză, prezentându-i toate actele pe care le deține. Astfel, juristul i-a comunicat lui Melnicenco Alexandru că antecontractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil nr. 5/11 din 10 august 2011, urma să fie autentificat de către un notar autorizat și că în cazul în care acesta va încheia ulterior un contract de vânzare-cumpărare, există un risc foarte mare să fie anulată întreaga tranzacție, deoarece orice parte interesată va putea să solicite nulitatea absolută a antecontractului, fapt care implicit va duce și la nulitatea viitorului contract de vânzare-cumpărare.

A susținut că la 01 iunie 2012, Melnicenco Alexandru i-a comunicat lui Țurcan Igor că prețul stabilit în antecontract este unul exagerat, iar ca urmare a consultării unui jurist i-a devenit cunoscut faptul că antecontractul de vânzare-cumpărare a unui bun

imobil trebuie să fie perfectat într-o formă autentică de către un notar, în conformitate cu cerințele legale, considerent din care, antecontractul încheiat de către aceștia era de fapt nul și nu producea efectele juridice dorite.

Maleca Galina a invocat că anume Țurcan Igor a fost persoana care a propus încheierea unui astfel de antecontract, menționând că este perfect legal să îl încheie în această formă, deoarece ultimul consemnează în grafic faptul primirii banilor, motiv din care Melnicenco Alexandru nu va fi supus niciunui risc viitor.

Ca urmare a acestuia fapt, la 01 iunie 2012 Melnicenco Alexandru i-a solicitat lui Țurcan Igor să îi restituie banii care au fost achitați conform graficului anexă la antecontract, în caz contrar se va adresa la organele procuraturii. Astfel, la 01 iunie 2012 Țurcan Igor i-a returnat lui Melnicenco Alexandru toți banii care au fost achitați de către ultimul până la 31 mai 2012 și anume, suma de 130 695 de euro, în acest sens fiind semnată o recipisă.

A afirmat că, acțiunile întreprinse de către Țurcan Igor și Melnicenco Alexandru au semnatificat o veritabilă încetare a antecontractului, care potrivit pct. 5 din antecontract a constituit o circumstanță care a adus la returnarea nemijlocită a avansului achitat de către Melnicenco Alexandru.

Maleca Galina a notat că ulterior, Melnicenco Alexandru nu a renunțat la căutările unui bun imobil potrivit, pe care dorea să îl ofere în chirie în calitate de spații comerciale. Însă, la 03 iunie 2012 Melnicenco Alexandru a fost contactat de către Sîrbu Angela, care, cunoscând că intenționează să procure un bun imobil, i-a comunicat că tocmai a aflat despre vânzarea avantajoasă a unui bun imobil de către niște persoane care aveau nevoie urgent de bani. Totodată, Sîrbu Angela i-a comunicat că despre bunul imobil vizat a aflat de la Maleca Galina.

În continuare, Sîrbu Angela l-a informat pe Melnicenco Alexandru că bunul imobil se află în sectorul Centru al mun. Chișinău și că se vinde la un preț foarte avantajos, motiv din care, Maleca Galina împreună cu ea, ar dori să procure și ei o cotă-parte din acest bun imobil, doar că la moment acestea nu dețin toți banii necesari, fiind în căutarea celui de al treilea partener. La aceeași dată, Sîrbu Angela i-a expediat lui Melnicenco Alexandru extrasul din Registrul bunurilor imobile, de unde ultimul a putut sesiza că este același bun imobil pe care a dorit să îl procure de la Țurcan Igor.

A menționat că la 04 iunie 2012, la oficiul notarului public Glușcenco Ghenadie, s-au prezentat Țurcan Igor în calitate de vânzător și Melnicenco Alexandru, Sîrbu Angela și Maleca Galina, în calitate de cumpărători, fiind perfectat contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil cu numărul de înregistrare nr. 2989.

A remarcat că, realizarea tranzacției de vânzare-cumpărare a bunului imobil, nu ar fi fost posibilă în lipsa declarației de accept a reclamantei Sochircă Ala, care la acel moment era soția lui Țurcan Igor, considerent din care, cea dintâi a depus o declarație notarială în fața notarului Glușcenco Ghenadie, prin care a fost de acord cu vânzarea bunului imobil, în conformitate cu condițiile stabilite în contract.

A invocat că, potrivit pct. 4 din contract, părțile au convenit că prețul de vânzare a bunului imobil va fi de 50 000 de lei. Ca urmare a achitării integrale a costului imobilului de către cumpărători, prin declarația din 18 iulie 2012, scrisă, semnată și datată personal de către Țurcan Igor, ultimul a declarat că nu are pretenții în legătură cu

plata pentru imobil și că, consideră ca fiind împlinit faptul vânzării bunului imobil, precum și a achitării în proporție de 100 % a costului acestuia.

Consideră că, contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil nr. 2989 din 04 iunie 2012 este un contract încheiat în condițiile legii, cu respectarea tuturor cerințelor legate de autentificarea notarială a acestuia, prin urmate, nu există motive de constatare a nulității absolute a acestuia.

A precizat că Sochircă Ala acționează cu rea-credință atunci când afirmă că, prețul stabilit în contractul autentificat notarial este unul diminuat, având în vedere chiar și prețul de evaluare stabilit pentru scopuri fiscale. Or, Sochircă Ala a depus personal declarație notarială la biroul notarului public Glușcenco Ghenadie, prin care a fost de acord cu toate condițiile contractului, fiind înlăturate orice vicii juridice viitoare în acest sens, iar la moment a ezitat să prezinte acest înscris în fața instanței de judecată.

A reiterat că prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare și stipularea pct. 7, Țurcan Igor și Melnicenco Alexandru au întărit încă odată intenția care a fost stabilită anterior și anume, renunțarea totală la antecontractul încheiat anterior. Mai mult ca atât, Maleca Galina și Sîrbu Angela nici nu au fost parte la antecontract și prin urmare, nici nu puteau avea cunoștință de cauză despre înțelegerile anterioare dintre Țurcan Igor și Melnicenco Alexandru.

Maleca Galina a menționat că, împreună cu Melnicenco Alexandru și Sîrbu Angela, sunt cumpărători de bună-credință, or, conform art. 307 alin. (1) din Codul civil, este considerată posesor de bună-credință persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată.

Astfel, la momentul încheierii contractului, ambele părți au dat dovadă de diligență maximă în ceea ce privește depistarea eventualelor vicii juridice care ar putea afecta în viitor dreptul de proprietate asupra bunului imobil procurat, din care considerente buna-credință a celor din urmă este incontestabilă. Or, la notarul public s-a înfățișat vânzătorul Țurcan Igor, care a convenit asupra tuturor condițiilor din contract, fiind prezentă și Sochircă Ala, care în calitatea sa de soție, a oferit acordul notarial la înstrăinarea bunului imobil în condițiile stabilite.

Consideră că, antecontractul nr. 5/11 din 10 august 2011 are ca obiect un bun imobil și nu a fost perfectat în formă autentică, considerent din care urmează a fi constatată nulitatea absolută a acestuia de către instanța de judecată în temeiul prevederilor art. 213 alin. (1) și 217 din Codul civil.

Maleca Galina a solicitat constatarea nulității antecontractului nr. 5/11 din 10 august 2011 încheiat între Țurcan Igor și Melnicenco Alexandru.

Prin hotărârea din 27 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea depusă de Sochircă Ala a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională înaintată de Maleca Galina a fost admisă, fiind declarat nul antecontractul nr. 5/11 din 10 august 2011, încheiat între Țurcan Igor și Melnicenco Alexandru.

La 03 aprilie 2019 Sochircă Ala a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 27 martie 2019

a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea inițială să fie admisă, iar cea reconvențională să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Sochircă Ala și a fost menținută hotărârea din 27 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au considerat că sunt neîntemeiate argumentele invocate de către Sochircă Ala cu referire la nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, deoarece nu au fost prezentate probe care să confirme valoarea bunului imobil vândut, cât și faptul că părțile au fost trași la răspundere pentru indicarea unui preț ireal. Astfel, nu poate fi reținut argumentul invocat de Sochircă Ala precum că bunul imobil valorează mai mult decât 50 000 de lei, preț cu care a fost vândut în baza contractului de vânzare-cumpărare din 04 iunie 2012, deoarece nu a prezentat probe în acest sens, iar, reieșind din pct. 5 din contract, părțile au indicat un preț real al tranzacției și își asumă responsabilitatea pentru consecințele nedeclarării prețului real al bunului.

Cu referire la acțiunea reconvențională înaintată de către Maleca Galina, instanțele de judecată au reținut că nerespectarea formei autentice a antecontractului nr. 5/11 din 10 august 2011 atrage nulitatea acestui act juridic.

La data de 05 mai 2020 Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea inițială să fie admisă, iar cea reconvențională să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurenta a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurenta a indicat că decizia din 29 ianuarie 2020 este nemotivată, chiar dacă este voluminoasă și abundă în trimiteri la prevederile legale, instanța de apel nu a dat răspuns concret la argumentele invocate în cererea de apel, ci doar a susținut tacit argumentele primei instanțe, însă fără a le aprecia în modul corespunzător.

A remarcat că instanțele ierarhic inferioare au constatat legalitatea contractului de vânzare-cumpărare doar în baza unui singur temei – dobândirea dreptului de proprietate de către intimați în urma înregistrării contractului în Registrul bunurilor imobile, concluzie pe care o consideră incorectă și care urmează a fi apreciată critic de către instanța de recurs. Or, faptul înregistrării dreptului de proprietate a noului proprietar în Registrul bunurilor imobile nu combate temeiul invocat al nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Recurenta a afirmat că prețul indicat în contractul de vânzare-cumpărare este vădit micșorat în raport cu cel real, bunul imobil litigios este amplasat în imediata apropiere a intersecției străzilor București și Vasile Alecsandri, adică în centrul orașului Chișinău, respectiv prețul de 50 000 de lei este derizoriu și ireal.

A menționat că, contractul de vânzare-cumpărare este unul simulat, iar instanțele de judecată urmau să aplice prevederile art. 221 alin. (2) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019) și să constate nulitatea acestuia.

Sochircă Ala a susținut că nu corespund realității circumstanțele relatate de către Maleca Galina în acțiunea reconvențională, deoarece în perioada scurtă de timp de la 10 august 2011 și până la 04 iunie 2012, prețul aceluiași imobil s-a micșorat drastic de la 130 695 de euro până la 50 000 de lei (circa 3000 de euro), situație aproape imposibilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 29 ianuarie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Alei Sochircă și a avocatului Dumitru Barbăscumpă la data de 10 martie 2020 (f.d. 233, volumul I), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia. În cererea de recurs, avocatul Dumitru Barbăscumpă a menționat că a luat cunoștință de decizia instanței de apel la 16 martie 2020.

Totodată, se reține că potrivit pct. 1 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 (17 martie - 15 mai 2020).

Astfel, recursul, declarat la data de 05 mai 2020, este în termen.

La 12 august 2020, copia recursului declarat de către Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru, a fost expediată în adresa intimaților Țurcan Igor, Melnicenco Alexandru, Melnicenco Olga, Sîrbu Angela, Maleca Galina și Maleca Tudor, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 13, volumul II).

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sochircă Ala, reprezentată de avocatul Barbăscumpă Dumitru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic